

“ONS” ROESELAARS NATUURPARELTJE OP TELEVISIE

Maandag 27 oktober omstreeks 13u30 fiets ik richting ‘Kleiputten’. De zon zorgde voor een prachtige herfstnamiddag. Op de parking van het reservaat aangekomen ontmoette ik Jacques. Tot hier niet veel speciaals zul je zeggen, maar even later kwam de monovolume van de WTV de parking opgereden. We begroetten er de charmante journaliste Mieke, met haar ploeg. Door de afwezigheid van onze welbespraakte conservator (helaas op buitenlandse missie) moesten zijn assistenten noodgedwongen de figuurlijke ‘kave’ rechthouden.

De mooiste views van het reservaat werden eerst gefilmd. Mieke kwam ook reeds enkele malen in actie. Jacques probeerde het reservaat zo goed mogelijk van zijn beste kant te laten zien. De aalscholvers waren van de partij. Als zwarte vliegende bezemstelen zorgden zij voor een echte Halloween sfeer. In de schuilhut zagen we hoe een blauwe reiger poseerde vanuit een boom. Blijkbaar vond hij zichzelf onvoldoende in beeld komen want hij kwam dichterbij. Ook de wilde eenden stoorden zich nauwelijks aan onze aanwezigheid. De wintertalingen (volgens Vera en Jacques ook beutergatjes genoemd) echter hadden enorme plankenkoorts (of moeten we spreken van waterkoorts). Ze verborgen zich bijna constant in de laaghangende struiken aan de waterkant. Een buizerd en een ijsvogel hadden zich blijkbaar van reportage en tijdstip vergist. Hun flitsend optreden had beter gepast in één of andere actiefilm. De cameraman kon hen jammer genoeg niet in beeld brengen. De opname van een streepje natuurgeluid zal wellicht moeten gezuiverd worden van één of andere grasmachinegeluid. Jacques nam afscheid van ons met de wijze woorden ‘opdracht volbracht’. Blijkbaar was hij om een of andere reden zijn ‘kluts’ kwijtgeraakt want hij was zijn sleutel vergeten op de ingangspoort. ‘Verstrooidheid’ liet hij mij nadien weten na een zoekbeurt in zijn huis en auto. Intussen waren enthousiaste Natuurpunter en Martine, onze milieuambtenaar, met hun respectievelijke kinderen of kleinkinderen ten tonele verschenen.

Tijd voor de opname! De mobiele microfoon werd opgespeld en de laatste richtlijnen werden doorgegeven. Dus geen gekkebekken trekken in de camera en nu en dan zou een stukje wandeling moeten hernomen worden om ‘onze achterkant’ te filmen. Dit moest de indruk wekken dat er meerdere camera’s de opname verzorgden. Ik moet zeggen dat dit voor velen een bijzondere ervaring was. Als volleerde figuranten volgden de Natuurpunter de gids. Ik moet zeggen dat ze geen moeite hadden om zich van ‘den dommen’ te houden. Enkele van de kinderen hadden juist een bosles achter de rug en waren zeer geïnteresseerd. De schuilhut, de zwanemossels (lege schelpen) en natuurlijk de reuzenpaardestaart-site kwamen als filmplaatsen aan bod. Mieke sloot de spot af met ons allen op de achtergrond. Ik heb nog nooit zoveel maal moeten herhalen dal de schuine wanden van het reservaat voor de nodige verzakkingen zorgde. Enfin, we konden een prachtige Tv-opname-namiddag afsluiten in een prachtig reservaat met een enthousiaste groep figuranten en een professioneel en zeer aangenaam opname team. Alle natuurvrienden zullen zich hopelijk het trefpunt van 04/11/2003 herinneren. In elk geval mocht het resultaat er wezen alhoewel Ik Vivaldi die bewuste maandag niet gehoord heb.

Dank aan alle deelnemers!

Dirk Vandewalle

15 en 16 november : Dag van de Aarde en Viering 10 jaar Kleiputten.

Een interview met de conservator Piet Desmet

Op de provinciale Dag van de Natuur werd met de grote trom 10 jaar natuurreservaat "De Kleiputten" gevierd. Een gemengde werkgroep met vertegenwoordigers van het beleid en natuurgroeperingen beheert de groene oase. *"Met argwaan en twijfels begonnen we eraan. De samenwerking liep dikwijls over glibberige slijkpaadjes. Tien jaar later is het wederzijdse vertrouwen groot. Het blijft een aangename verrassing."*, blik conservator Piet Desmet tevreden terug.

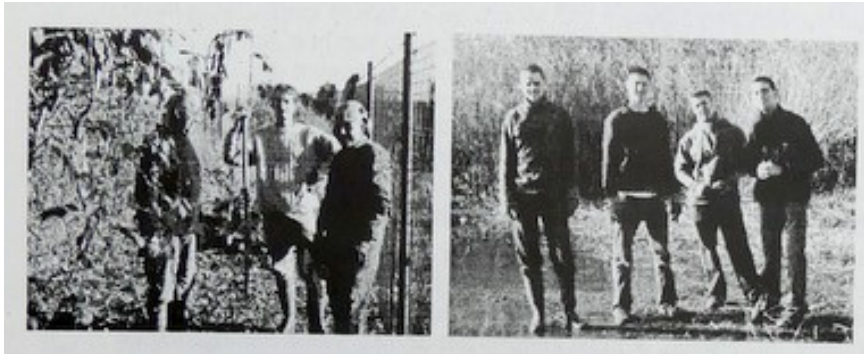
Hoe leerde je het natuurgebied kennen? Conservator Piet Desmet: *"Als 16-jarige leerde ik in de jaren zestig deze natuuroase toevallig kennen via een vriend. Hij vertelde onwaarschijnlijke verhalen over de rijke flora en fauna in de kleigroeve. Met ongeloof en nieuwsgierigheid gingen wij op verkenningstocht. Veel opgetekende plantensoorten hadden wij al ontdekt in de buurt van de Blankaart. Wilde orchideeën, reuzenpaardestaart of duizendguldenkruid zijn plantensoorten die toen al tot de verbeelding spraken. Maar het meest spectaculair waren vogelsoorten als woudaapje, zomertaling of klapekster, die wij in de Kleiputten als broed- of trekvogel konden zien. De rust en lage waterstand in het gebied, herinnerden aan de langgerekte moerasgebieden die Roeselare ooit rijk was in de overstromingsgebieden langs de Mandelvallei. Na 1955 waren al die gebieden verdwenen en De Kleiputten leek bijna dertig jaar later hetzelfde trieste lot te delen. Uiteindelijk kwam een compromis uit de bus: 4,2 ha natuurreservaat in het hart van een bosdomein."*

De Gezinsbond plantte 600 winterreiken in het groene decor! *"Alle aangeplante bosgroen met diepe wortels stierf op de afgewerkte stortplaats. Ik had het voorspeld en kreeg na twee jaar gelijk. Het lage bosgroen op de volgestorte putten in combinatie met hoge bomen op de aangekochte akkers, zijn een goede mix, die meer vogelsoorten lokt. De bosgordel vormt een groot voedsel- en broedgebied en is tegelijk een ideale rustplek voor trekvogels."*

Alleen rozengeur en maneschijn op het jubileumfeest! *"Het natuurreservaat is niet vrij toegankelijk en dat maakt het nog steeds tot een toevluchtsoord voor kwetsbare dieren- en plantensoorten. Als tegengewicht is werk gemaakt van een educatieve uitbouw van het gebied. Het natuurreservaat kreeg al meer dan 8.000 bezoekers over de vloer. De educatieve uitbouw verdient daarom nog meer aandacht. Als moeras blijft het natuurreservaat beperkt in oppervlakte en stelt de onderwatervegetatie weinig voor. De vroegere plantenrijkdom aan de oevers herstelt zich slechts langzaam."*

Uit het Volk door HWR

Beheerswerken op zaterdag 15 november

De ganze zaterdag werd door een grote groep enthousiaste vrijwilligers uitgebreid beheerswerken uitgevoerd. Er werd heel wal gemaaid, gesnoeid, afgevoerd, en aangeplant.

Hierbij willen we nogmaals alle medewerkers hartelijk bedanken.

Feest 10-jaar-Kleiputten op zondag 16 november

Op zo'n viering zijn natuurlijk de nodige spechen op hun plaats, en niet alleen door de conservator.